

خبر

ولادیمیر پوتین:

دندان‌های متجاوزان به خاک روسیه را خرد می‌کنیم

● رئیس‌جمهور روسیه تأکید کرد مسکو «دندان‌های هر قدرتی را که برای تصرف بخشی از خاک روسیه تلاش کند، می‌کشد». به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، در سخنانی در یک نشست مجازی با مقام‌های ارشد کشورش که از تلویزیون پخش شد، به آنچه اظهارات طرف‌های خارجی در زیرسؤال‌بردن کنترل روسیه بر منطقه سیبری بود که غنی از منابع انرژی است، استاد کرد. در روسیه گزارشی درباره طرح یک اظهارنظر مشابه در این زمینه از سوی مادلین آلبرایت، وزیر خارجه اسبق آمریکا، مطرح شده؛ هرچند او طرح چنین اظهارنظری را تکذیب کرده است.

پوتین اظهار کرد: برخی جرئت کرده و علنا می‌گویند این ناعادلانه است که روسیه صاحب ثروت منطقه‌ای مانند سیبری باشد. تنها یک کشور صاحب آن است. او با درپیش گرفتن لحنی مبارزه‌طلبانه حامیانش در میان نیروهای امنیتی و مسلح را مخاطب قرار داد و گفت مسکو به هر طرف متجاوزی پاسخ می‌صیح و نیرومند خواهد داد.

پوتین بیان کرد: هر کسی می‌خواهد به ما آسیب بزند؛ اما کسانی که چنین کاری می‌کنند، باید بدانند ما دندان‌های همه آنها را خواهیم کشید تا آنها نتوانند گاز بگیرند و کلید آن توسعه نیروهای مسلح ماست. این سخنان پوتین در ضمن تلاش‌ها برای توافق بر سر برگزاری نشستی بین پوتین و جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، با هدف جلوگیری از وخامت هر چه بیشتر روابط بد مسکو با واشنگتن مطرح شدند.

خزانه‌داری آمریکا ۲فرمانده حوثی را تحریم کرد

● وزارت خزانه‌داری ایالات متحده محمد عبدالکریم القمری و یوسف المدنی، دو فرمانده ارشد حوثی‌ها در یمن را به فهرست تحریمی خود افزود. در این گزارش آمده است این دو در وضعیت قاجعه‌بار انسانی در استان مارب و تشدید رنج غیرنظامیان مسئول شناخته شده‌اند. در بیانیه این وزارتخانه ادعا شده که عملیات پیشروی به مارب، خشونت و ویرانی را گسترش داده و به آوارگی مردم بی‌گناه انجامیده است. القمری و المدنی آماران پیشروی بوده‌اند و المدنی به «فعالیت‌های تروریستی» نیز متهم شده است.

استان مارب آخرین سنگر نیروهای وفادار به دولت منصور هادی است و از ماه فوریه حوثی‌ها فشار برای تصرف مارب را تشدید کرده‌اند. درگیری برای تصرف این استان صدها هزار نفر را به فلاکت راند. این آوارگان در شرایطی مصیبت‌بار بدون دسترسی به کمترین نیازهای بهداشتی، غذایی و دارویی زندگی می‌کنند. طبق تصمیم و تحریم وزارت خزانه‌داری آمریکا دارایی‌های احتمالی المدنی و القمری در ایالات متحده بلوکه می‌شود. هیچ شرکت آمریکایی حق معامله مستقیم یا غیرمستقیم با این دورا نخواهد داشت. هرگونه مبادلات مالی با این دو فرمانده حوثی از طرق دیگر نیز مشمول مجازات و جریمه‌های هنگفت خواهد بود. جنگ داخلی در یمن میلیون‌ها آواره و ده‌ها هزار کشته به جا گذاشته است. سازمان ملل اوضاع یمن را بدترین بحران انسانی جهان ارزیابی کرده است.

بعد از عربستان

امارات هم از حریری خواست استعفا دهد

● بعد از عربستان، این بار امارات از سعد الحریری، نخست‌وزیر مکتلف به تشکیل دولت در لبنان، خواست از این ماموریت انصراف بدهد. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه الاخبار لبنان، منابعی در شورای همکاری خلیج فارس اعلام کردند بعد از اینکه عربستان از سعد حریری، نخست‌وزیر مکتلف لبنان، دست کشید، امارات نیز به کشورهایی پیوست که از او خواسته‌اند از تشکیل دولت خودداری کند و انصراف بدهد.

این منابع گفتند، ابوظبی به حریری تأکید کرده که منفعت سیاسی او این است که در شرایط کنونی دولت تشکیل ندهد. این روزنامه نوشت: حریری همچنان به یک دلیل به تشکیل دولت پایبند است و آن این است که نخست‌وزیری تنها دژ و مصونیت برای او در برابر سعودی‌ها محسوب می‌شود؛ سعودی‌هایی که هنوز مخالفت او با نخست‌وزیری نواف سلام را نابخشوده‌اند.

حریری ماه اکتبر پس از استعفای دولت حسان دیاب در پی انفجار بندر بیروت که ۲۰۰ کشته و خسارات مالی گسترده‌ای در این شهر بر جای گذاشت، مامور تشکیل کابینه شد. آخرین نشست حریری و عون هیچ نتیجه چشمگیری در پی نداشت. اختلاف‌نظرهای میان دو طرف بر سر تشکیل کابینه ماه‌هاست ادامه دارد. لبنان علاوه بر تبعات انفجار بیروت با بحران اقتصادی و کاهش شدید ارزش واحد پول این کشور نیز روبه‌رو است. سازمان ملل متحد تخمین زده است که بیش از نیمی از ساکنان لبنان اکنون زیر خط فقر زندگی می‌کنند. بسیاری از کارشناسان بر این باورند که وضعیت اقتصادی این کشور در ماه‌های پیش‌رو بدتر خواهد شد؛ از زمان جنگ داخلی لبنان در سه دهه قبل تاکنون هیچ‌گاه تورم این کشور سرفهمی نشده بود.

نخستین نشست دوجانبه دیپلمات‌های ارشد دولت بایدن و روسیه می‌تواند کام مهمی در راستای کاهش تنش‌های سال‌های اخیر میان واشنگتن و مسکو باشد. این برآورد آنتونی بلینکن و سرکنی لاوروف، وزرای خارجه آمریکا و روسیه، از مذاکره تقریباً دوساعته در پایتخت ایسلند بود.

بلینکن و لاوروف تأکید کردند روسیه و آمریکا به‌عنوان دشمنان دوران جنگ سرد، اختلاف‌هایی جدی درباره نگاه به مسائل مهم جهانی دارند، اما امیدوار هستند که دو طرف راه‌هایی برای همکاری بیابند. هماهنگی برای دیدار جو بایدن و ولادیمیر پوتین، رؤسای جمهوری آمریکا و روسیه، در اوایل ماه ژوئن هم از مسائل مطرح‌شده در نشست ایسلند بود. بلینکن در پایان این دیدار گفت:

«اختلاف‌های ما بر هیچ‌کس پوشیده نیست و واشنگتن به اقدامات تهاجمی روسیه پاسخ خواهد داد، اما جهان امروز با همکاری رهبران دو کشور به مکانی امن‌تر تبدیل خواهد شد. ایالات متحده خواهان روابط قابل پیش‌بینی و باثبات با روسیه است و اینکه دو کشور برای مقابله با هم‌گیری کرونا، مبارزه با تغییرات آب‌وهوایی، محدودکردن توانایی هسته‌ای ایران و کره‌شمالی و آینده افغانستان پس از خروج نظامیان آمریکایی از این کشور می‌توانند با یکدیگر همکاری کنند.»

لاوروف نیز در پس از دیدار با بلینکن در حاشیه نشست «شورای قطب شمال» در «ریکیاویک»، پایتخت ایسلند، گفت روسیه و ایالات متحده «اختلاف‌های جدی» دارند، اما در عرصه‌هایی که منافع دو کشور با یکدیگر تلاقی می‌کند، همکاری ضروری است. آمریکا و روسیه در مسئله هک سیستم نهادهای فدرال این کشور از سوی «سولار ویندز»، اتهام دخالت در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، تنش در مرزهای اوکراین و همچنین خط لوله انرژی «نورد استریم ۲» که نفت و گاز روسیه را به اروپا منتقل می‌کند، دچار اختلاف هستند.

بر اساس اظهارات مقام‌های وزارت خارجه آمریکا، مذاکره یک ساعت و ۴۵ دقیقه‌ای وزرای خارجه آمریکا و روسیه چندان هم بدون تنش و اختلاف نبود و بلینکن در این دیدار با هم بر لزوم آزادسازی «پیل ولان» و «تروور رید»، دو شهروند آمریکایی از سوی روسیه تأکید کرده و علاوه بر ابراز

نگرانی از استقرار نیروهای ارتش روسیه در مجاورت مرزهای اوکراین، بحث وضعیت سلامتی «آلکسی ناوالنی»، منتقد سرشناس حکومت پوتین را نیز مطرح کرده است.

تغییر موضع در قبال نورد استریم

این دیدار دوجانبه در حالی برگزار شد که برنامه دولت ایالات متحده علیه برخی کشتی‌ها و این پروژه با هدف انتقال گاز روسیه از قطب شمال به آلمان در حال اجراست؛ پروژه‌ای که جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، یکی از مخالفان جدی آن است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا نیز از مخالفان جدی این پروژه بود و با هدف جلوگیری از افزایش نفوذ روسیه بر آلمان و اروپا، تحریم‌هایی را علیه شرکت‌های حاضر در پروژه احداث این خط لوله وضع کرد و مانع از تکمیل آن شد. گفته می‌شود تقریباً ۹۵ درصد این پروژه تکمیل شده است.

در صورت اجرای این پروژه، سالانه ۵۵ میلیارد مترمکعب گاز روسیه به آلمان منتقل خواهد شد. آنتونی بلینکن در همین رابطه اعلام کرد اگرچه آمریکا اجرای این پروژه را برای اروپا مناسب تشخیص نمی‌دهد، اما برای مناسبات خود با متحدان اروپایی‌اش و از جمله برای مناسبات خود با آلمان، اهمیت و ارزش بسیاری قائل است؛ ازاین‌رو، دولت بایدن تصمیم گرفته است تحریم‌های پیش‌بینی‌شده برای احداث این خط لوله انتقال گاز را لغو کند. این رویکرد جدید با مخالفت نمایندگان و سناتورهای

نخستین دیدار وزرای خارجه روسیه و دولت جدید آمریکا

۱۰۵ دقیقه گفت‌وگو برای تنش‌زدایی

جمهوری‌خواه در آمریکا روبه‌رو شد؛ آنها لغو این تحریم‌ها را عملاً به سود روسیه ارزیابی می‌کنند. آنتونی بلینکن در اظهارات ماه ژانویه خود در جلسه تأیید صلاحیتش در مجلس سنا تأکید کرده بود از همه توان خود برای مانع‌شدن از اجرای این پروژه بهره خواهد گرفت. لغو تحریم‌های پیش‌بینی‌شده مربوط به پروژه «نورد استریم ۲» با استقبال روسیه و همچنین آلمان روبه‌رو شده است.

لاوروف در این دیدار موضع روسیه در قبال ایالات متحده را «بسیار ساده» توصیف کرد و گفت: «ما برای بحث و گفت‌وگو درباره تمام موضوعات بدون استثنا آماده هستیم، ولی با این فرض و برداشت که گفت‌وگو صادقانه خواهد بود و تمام واقعیت‌ها روی میز است. در واقع برای روابط ما مهم است و همان‌طورکه رؤسای جمهوری از ما می‌خواهند، باید تصمیم بگیریم که در ادامه روابط خود چه کنیم. وقتی صحبت از ارزیابی وضعیت بین‌الملل و رویکردهایمان درباره چگونگی حل آن می‌شود، بسیار اختلاف‌نظر داریم. موضع ما مشخص است؛ ما آماده‌ایم که همه مسائل روی میز را با این درک که بحث‌های ما صادقانه، واقعی و با احترام متقابل است، بررسی کنیم.»

روابط آمریکا و روسیه در سال‌های اخیر تیره و پرتنش بوده و واشنگتن به دلایل مختلف از جمله حضور روسیه در جنگ داخلی سوریه به سود بشار اسد رئیس‌جمهور سوریه، حمایت از شبه‌نظامیان

در شرق اوکراین و انضمام شبه‌جزیره کریمه به خاک خود و حملات سایبری و مداخله در انتخابات آمریکا، بیش از صد بسته تحریم‌های اقتصادی و مالی علیه مسکو وضع کرده و سیاست‌های تحریمی آمریکا و متحدان غربی این کشور در قبال روسیه ادامه داده.

آمریکا، کشوری غیردوست

مناسبات روسیه و آمریکا در ماه‌های گذشته پرتنش بوده است؛ برای نمونه، جو بایدن در مصاحبه‌ای که در ماه مارس در رسانه سیاست‌های دولت روسیه داشت، پوتین را «قاتل» خوانده بود؛ اشاره بایدن به پرونده آلکسی ناوالنی، یکی از منتقدان اصلی پوتین در روسیه بوده است. علاوه بر آن، بحران اوکراین نیز از جمله مسائلی بود که به تنش بیشتر در مناسبات دو کشور دامن زده بود.

حکومت روسیه هم در واکنش به تحریم‌های آمریکا و «تداوم سیاست ترامپ در قبال روسیه از سوی دولت بایدن»، محدودیت‌هایی اعمال کرده که باعث اختلال در فعالیت‌های سفارت آمریکا در روسیه شده است. بر اساس دستور ولادیمیر پوتین، سفارت آمریکا در هفته گذشته مجبور به کاهش ۷۵درصدی کارکنان کنسولی شده است. کاهش فعالیت موجب شده در این سفارت بررسی درخواست‌های صدور ویزا، فقط برای موارد بسیار ویژه و اضطراری انجام شود. با این وضعیت، بازرگان‌ها، دانشجویها و دیگر روابط اجتماعی میان آمریکا و روسیه مانند ارتباط خانوادگی، امور ازدواج یا صدور گواهی تولد در حوزه صدور روادید، با مشکلاتی جدی روبه‌رو می‌شود. سفارت آمریکا در روسیه درباره اینکه آیا کارکنان دیگری از ایالات متحده برای انجام امور کنسولی استخدام می‌کند یا نه، موضع‌گیری نکرده است.

ماه گذشته ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، دستوری امضا کرد که بر اساس آن فهرستی از «کشورهای غیردوست» تشکیل شود و سفارت این کشورها، اجازه استخدام کارکنانی از روسیه و کشورهای ثالث را نخواهد داشت. این فهرست شامل کشورهای آمریکا، بریتانیا، اوکراین، لهستان و چند کشور دیگر اروپایی است، ولی ایالات متحده نخستین کشوری است که از زمان امضا، این دستور درباره سفارتش به اجرا درمی‌آید.

اجرای آتش‌بس بین حماس و اسرائیل و جشن خیابانی فلسطینی‌ها

پایان باز یک آتش‌بس

در بیت‌المقدس

نخست‌وزیر اسرائیل پیش‌تر گفته بود هدف از حمله به مواضع حماس، دستیابی به وضعیت بازدارندگی است. حماس به مواضع حماس، دستیابی به وضعیت بازدارندگی است.

در تاریخ جنگ‌ها، یعنی تقریباً تمامی جوامع انسانی، بازگر سومی دیده نمی‌شود؛ اما در جنگ‌های اسرائیل و اعراب همواره یک بازیگر سوم حضور داشته است تا مانع آن شود که برنده جنگ برد خود را نقد کند.

این بازیگر سوم، در آغاز سازمان ملل متحد

بود که هنوز هم در حاشیه به حرف‌های خود

ادامه می‌دهد. بازیگران سوم دیگری نیز حضور

داشته‌اند: ایالات متحده، اتحاد شوروی، اتحادیه

اروپا، اتحادیه عرب و... هدف همه این بازیگران،

تلاش سندرز برای توقف فروش تسلیحات به اسرائیل

شومر، رئیس فراکسیون دموکرات‌ها در مجلس سنا، این لایحه پیشنهادی را به رای بگذارد، ولی با توجه به اینکه حتی اکثریت سناتورهای دموکرات نیز از چنین پیشنهادی حمایت نمی‌کنند، تصویب آن بعید است. دولت آمریکا دو هفته پیش فروش محموله جدید تسلیحات به اسرائیل به ارزش ۷۳۵ میلیون دلار را به کنگره اطلاع داد. روز چهارشنبه نیز الکساندرا اوکاسیو کورتز، یکی از اعضای اترقی‌خواه حزب دموکرات در مجلس

نگاه

نمایش چهره‌ای بزرگ‌کرده از طالبان به بهانه صلح

● اواخر سال ۲۰۰۴ میلادی، وقتی دوباره سرورکله طالبان در گوشه و کنار افغانستان پیدا شد، یک مسئله به صورت دقیق و مداوم در ادبیات رسمی دولت افغانستان مراعات می‌شد: استفاده‌نکردن از کلمه «طالب» به‌عنوان نماد تروریسم و دهشت و آدم‌کشی. در آن سال‌ها، دولت افغانستان به صورت سازمان‌یافته، هرگاه که طالبان جنباتی مرتکب می‌شدند، از واژه‌هایی مانند «دشمنان سرمد»، «گماشتگان بیگانه» و در شدیدترین حالت از «نوکران بیگانه» استفاده می‌کردند. با این حال، این مسئله در رسانه‌های افغانستان، برعکس بود. در رسانه‌های مستقل افغانستان، بی‌هیچ هراس یا فشاری، «طالبان» به‌عنوان تنها مرجعی که همه جنایت‌ها و اعمال غیرانسانی به آنان ارتباط دارد، معرفی می‌شدند. گردانندگان برنامه‌های سیاسی در رسانه‌های مستقل افغانستان، تلاش می‌کردند تا چهره‌هایی را به برنامه‌های خود دعوت کنند که از برندن نام طالب به‌عنوان مسئول جنایت‌ها در افغانستان، ایابی نداشته باشند.

این روند تا یکی، دو سال اخیر همچنان ادامه داشت. از آغاز دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری پیشین آمریکا، پایان جنگ آمریکا در افغانستان و خروج نیروهای این کشور از افغانستان، به‌عنوان بنیادی‌ترین بخش سیاست خارجی ترامپ مطرح شد. ترامپ را از این هم فراتر گذاشت و با طالبان توافق صلح امضا کرد که باعث شد سطح اعتمادبه‌نفس و توقع طالبان به حدی بالا برود که کم‌کم از ادامه مذاکرات با دولت افغانستان هم صرف‌نظر کنند.

در روند مذاکرات برای توافق صلح میان آمریکا و طالبان، عنصر اساسی غایب، دولت افغانستان بود. دولت افغان غنی تقریباً به صورت کامل از جزئیات مذاکرات صلح به دور مانده بود، به‌همین دلیل دولت افغانستان فکر می‌کرد که یک اجماع عمومی برای کنارزدن دولت فعلی و ایجاد یک حکومت مشارکتی با پایه‌های وسیع که حتی طالبان را هم در برگیرد، شکل گرفته است و این اجماع، دولت فعلی را دور می‌زند.

بنابراین دولت افغانستان هم کم‌کم مصلحت‌اندیشی را کنار گذاشت و برای نخستین بار از زبان مقام‌های دولتی به صراحت گفته شد که سبب همه بدبختی‌های افغانستان، گروه طالبان‌اند. دولت حتی حوادی را هم که گروه طالبان مسئولیت آن را بر عهده نمی‌گرفت، کار این گروه می‌دانست.

بااین‌حال، حالا تغییر دیگری شکل گرفته است. رسانه‌های مستقل دیگر مانند سابق طالبان را مسبب همه بدبختی‌های افغانستان معرفی نمی‌کنند، رسانه‌ها تلاش دارند که در میزگردهای شان حتماً به‌عنوان یکی از کسانی که به نحوی نسبت به طالبان خوش‌بینی دارند، حضور داشته باشد. قباح‌زدایی از طالبان و عملکردشان که در گذشته بارها واکنش رسانه‌ها را برانگیخته بود و مقاله‌های زیادی در این زمینه منتشر شد، حالا به‌عنوان راهبرد تعدادی از رسانه‌های مطرح و جاقفاده افغانستان شکل گرفته است.

دلیل این تغییر رفتار، شکل‌گیری باور «بازگشت طالبان» است. بخش عمده‌ای از افکار عمومی به این باور رسیده‌اند که طالبان دوباره به قدرت بازمی‌گردند و این باور چنان عمیق است که برخی معتقدند که افغانستان دوباره مانند اواسط دهه ۹۰ میلادی، سلطه وحشتناک طالبان را تجربه خواهد کرد.

با اینکه در شش ماه گذشته، دولت افغانستان با قدرت و صلابت بیشتری طالبان را سرکوب کرده و نه‌تنها اجازه نداده است جغرافیای بیشتری به دست طالبان بیفتد؛ بلکه بعضی مناطقی را که سال‌ها زیر کنترل طالبان بود، از این گروه بازپس گرفته است، بااین‌حال باور افکار عمومی به قدرت و توان نظامی دولت، کاهش یافته است.

دلیل اصلی شکل‌گیری این باور عمومی، تبلیغات گسترده سیاسی دستگاه‌های اطلاعاتی کشورهای منطقه است. این بخش‌های انتشار پروپاگاندا، از تاثیر عمیق شبکه‌های اجتماعی در افغانستان به‌خوبی آگاه‌اند و از همین ابزار برای تبلیغات سیاسی خود استفاده می‌کنند. گفته می‌شود که تنها در فیس‌بوک، صدها هزار صفحه جعلی وجود دارد که کار آنها ایجاد اختلاف و دشمنی میان اقوام مختلف افغانستان است.

رسانه‌های افغانستان نیز که بقای خود را در برخورد مصلحت‌گرایانه با طالبان می‌بینند، تلاش می‌کنند رویکرد ضدطالبانی را تقویت نکنند و برعکس، آنان را با عنوان یک واقعیت کتمان‌ناپذیر و لازم برای ورود به قدرت مطرح کنند. با اینکه به جز گروه طالبان هیچ کشوری جز پاکستان، کشور اصلی حامی این گروه، باور ندارد که طالبان بتوانند دوباره با همان هایلکس‌های قدیمی خود به شهرهای مهم افغانستان وارد شوند؛ اما تبلیغات این گروه و حامیانش ضعف دستگاه ضدپروپاگاندا و شایعه‌پراکنی دولت افغانستان، وضعیت را برای افکار عمومی به صورتی تصویر کرده است که مردم باور می‌کنند طالبان پشت دروازه‌های شهر، منتظر ورود به شهرها هستند.

منبع: ایندپیندنت